

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 651 τῆς 10ης ΜΑΪΟΥ 1968

Διοικητικαὶ Πράξεις καὶ Γνωστοποιήσεις

Ἀριθμὸς 289

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ
(ΞΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ) ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 58 ΤΟΥ 1961, 4 ΤΟΥ 1963 ΚΑΙ 21 ΤΟΥ 1966)

Διάταγμα δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 48 (1)

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ περὶ Φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος (Ξένων Προσώπων) Νόμου προνοεῖται ὅτι ἐὰν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ Διατάγματος διακηρύξῃ ὅτι ἐγένετο ἢ ἐν τῷ Διατάγματι εἰδικῶς καθοριζομένη Σύμβασις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως οἰασδήποτε χώρας ἐκτὸς τῆς Δημοκρατίας πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως παρασχεθῇ ἔκπτωσης λόγω διπλῆς φορολογίας ἀναφορικῶς πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος καὶ οἰονδήποτε ἕτερον παρομοίας φύσεως φόρον ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν νόμων τῆς εἰρημένης χώρας καὶ ὅτι εἶναι σκόπιμον ὅπως ἡ Σύμβασις αὕτη τεθῇ ἐν ἰσχύϊ, ἡ τοιαύτη Σύμβασις θὰ ἰσχύῃ ἐν σχέσει πρὸς φόρον εἰσοδήματος ἀνεξαρτήτως παντὸς ἐν οἰσδήποτε νόμῳ περιλαμβανομένου·

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν 30ὴν Μαρτίου 1968 ἐγένετο Σύμβασις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος προνοοῦσα, μετὰ τῶν ἄλλων, περὶ ἐκπτώσεως λόγω διπλῆς φορολογίας ἀναφορικῶς πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος καὶ οἰονδήποτε ἕτερον παρομοίας φύσεως φόρον ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν νόμων τῶν δύο εἰρημένων χωρῶν :

Νῦν, διὰ ταῦτα, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐνασκοῦν τὰς δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ περὶ Φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος (Ξένων Προσώπων) Νόμου χορηγοῦμένης αὐτῷ ἐξουσίας, διατάττει ὡς ἀκολούθως :

1. Τὸ παρὸν Διάταγμα θὰ ἀναφέρηται ὡς τὸ περὶ Ἀποφυγῆς Διπλῆς Φορολογίας Εἰσοδήματος (Σύμβασις μετὰ τῆς Ἑλλάδος) Διάταγμα τοῦ 1968.

2. Διακηρύττεται ὡς—

- (α) ὅτι ἢ ἐν τῷ Πίνακι ἐκτιθεμένη Σύμβασις ἐγένετο τὴν 30ὴν Μαρτίου 1968 μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος·
- (β) ὅτι εἶναι σκόπιμον ὅπως ἡ ὡς εἴρηται Σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύϊ.

ΠΙΝΑΞ
ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΥΓΗΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ
ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου

Ἐπιθυμοῦσαι τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος, συνεφώνησαν ὅπως συνάψωσι τὴν ἀκόλουθον Σύμβασιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὥρισαν ὡς πληρεξουσίουσ των :

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν Α. Ε. τὸν Κύριον Παναγιώτην Πιπινέλην, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου τὴν Α. Ε. τὸν Κύριον Νίκον Κρανιδιώτην, Πρέσβυν ἐν Ἀθήναις.

Οἱ ἐν λόγῳ πληρεξούσιοι ἐπιδείξαντες πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξουσία των ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεφώνησαν ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 1

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ προσώπων κατοικούντων εἰς ἐν ἢ ἀμφοτέρω τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 2

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν φόρων εἰσοδήματος τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπ' ὀνόματι ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ὑποδιαίρέσεων ἢ τοπικῶν ἀρχῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου καθ' ὃν οὗτοι ἐπιβάλλονται.

2. Ὡς φόροι εἰσοδήματος θεωροῦνται πάντες οἱ φόροι οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος ἢ ἐπὶ στοιχείων αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένων τῶν φόρων ἐπὶ τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως κινητῆς ἢ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, τῶν φόρων ἐπὶ τῶν συνολικῶν ποσῶν τῶν ἡμερομισθίων ἢ μισθῶν τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ ἐπιχειρήσεων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν φόρων ἐπὶ τῆς ὑπερτιμῆσεως κεφαλαίου.

3. Οἱ φόροι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται εἶναι εἰδικώτερον :

(α) Προκειμένου περὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος :

(i) Ὁ φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν φυσικῶν προσώπων.

(ii) Ὁ φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων.

(iii) Ἡ εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ὄργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, οἱ πρόσθετοι φόροι ἢ λοιπαὶ εἰσφοραὶ, αἵτινες ἐπιβάλλονται ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καλούμενοι ἐφεξῆς «Ἑλληνικὸς φόρος».

(β) Προκειμένου περὶ τῆς Κύπρου :

Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, καλούμενος ἐφεξῆς «Κυπριακὸς φόρος».

4. Ἡ Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπίσης καὶ ἐπὶ παντὸς ὁμοίου φόρου ἢ οὐσιασδῶς παρομοίας φύσεως φόρων ἐπιβαλλομένων ἐπιπροσθέτως ἢ ἀντὶ τῶν ὑφισταμένων φόρων.

5. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑποχρεοῦνται ὅπως γνωστοποιῶσι πρὸς ἀλλήλας οἰασθῆποτε μεταβολὰς ἐπελθούσας εἰς τὴν ἀντίστοιχον αὐτῶν φορολογικὴν νομοθεσίαν.

Ἄρθρον 3

1. Εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἀπαιτῆ ἢ ἔννοια τοῦ κειμένου :

- (α) Οἱ ὅροι «Συμβαλλόμενον Κράτος» καὶ «τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος» σημαίνουν τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἢ τὴν Κύπρον, ὡς τὸ κείμενον ὀρίζει.
- (β) Ὁ ὅρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει ἓν ἄτομον, μίαν ἐταιρείαν ἢ οἰανδήποτε ἑτέραν ὁμάδα προσώπων μετὰ ἢ ἄνευ νομικῆς προσωπικότητος.
- (γ) Ὁ ὅρος «ἐταιρεία» σημαίνει οἰονδήποτε νομικὸν πρόσωπον ἢ οἰανδήποτε ὁμάδα προσώπων ἢ ὁποία ἀπὸ φορολογικῆς ἀπόψεως θεωρεῖται ὡς νομικὸν πρόσωπον.
- (δ) Ὁ ὅρος «φόρος» σημαίνει Ἑλληνικὸς φόρος ἢ Κυπριακὸς φόρος, ὡς τὸ κείμενον ὀρίζει.
- (ε) Ὁ ὅρος «κάτοικος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος» σημαίνει :
 - (i) Οἰανδήποτε ἐταιρείαν τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι διευθύνονται καὶ ἐλέγχονται ἐν Ἑλλάδι.
 - (ii) Οἰονδήποτε ἕτερον πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος Ἑλλάδος διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου καὶ οὐχὶ κάτοικος Κύπρου διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κυπριακοῦ φόρου.
- (στ) Ὁ ὅρος «κάτοικος τῆς Κύπρου» σημαίνει :
 - (i) Οἰανδήποτε ἐταιρείαν τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι διευθύνονται καὶ ἐλέγχονται ἐν Κύπρῳ.
 - (ii) Οἰονδήποτε ἕτερον πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος Κύπρου διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κυπριακοῦ φόρου καὶ οὐχὶ κάτοικος Ἑλλάδος διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου.
- (ζ) Οἱ ὅροι «κάτοικος τοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους» καὶ «κάτοικος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος τῆς Ἑλλάδος ἢ πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος τῆς Κύπρου, ὡς τὸ κείμενον ὀρίζει.
- (η) Οἱ ὅροι «ἐπιχείρησις τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους» καὶ «ἐπιχείρησις τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν ἀντιστοίχως ἐπιχείρησιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοικοῦ τοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους καὶ ἐπιχείρησιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοικοῦ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους.
- (θ) Ὁ ὅρος «ἀρμόδιαι ἀρχαὶ» σημαίνει :
 - (i) Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.
 - (ii) Διὰ τὴν Κύπρον ὁ Ἐφορος ἐπὶ τοῦ Φόρου Εἰσοδήματος ἢ ὁ ἐξουσιοδοτημένος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ.

2. Ὅσακις ὑπὸ Ἄρθρου τινὸς τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλέπεται (μετὰ ἢ ἄνευ ὄρων) ὅτι εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκ πηγῶν ἐντὸς τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογεῖται μόνον εἰς τὸ πρῶτον μνημονευόμενον Κράτος ἢ δικαιούται εἰς μειωμένον φορολογικὸν συντελεστὴν εἰς τὸ

ἕτερον Κράτος καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίᾳ τοῦ πρώτου μνημονευομένου Κράτους τὸ ἐν λόγῳ εἰσόδημα ὑπόκειται εἰς φόρον ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ ὁποῖον ἐμβάζεται ἢ λαμβάνεται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο καὶ οὐχὶ ἀναλόγως τοῦ ὀλίκου ποσοῦ τούτου, τότε ἢ ἐξαιρέσεις ἢ ὁ μειωμένος φορολογικὸς συντελεστὴς εἰς τὸ ἕτερον Κράτος κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ἔαρθρου τούτου ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ τοῦ τμήματος ἐκείνου τοῦ εἰσοδήματος τὸ ὁποῖον ἐμβάζεται ἢ λαμβάνεται εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος.

3. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως ὑπὸ ἑνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, πᾶς ὅρος μὴ καθοριζόμενος κατὰ διάφορον τρόπον, θεωρεῖται, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως τὸ κείμενον ὀρίζει, ὡς ἔχων τὴν αὐτὴν κατὰ τοὺς ἰσχύοντας Νόμους ἔννοιαν εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συμβαλλόμενον Κράτος, ἐν σχέσει μὲ τὸς φόρους τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἔαρθρον 4

1. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» σημαίνει σταθερὰν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν ὅπου αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιχειρήσεως διεξάγονται ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει.

2. Εἰδικώτερον, ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» περιλαμβάνει :

(α) ἔδραν διοικήσεως

(β) ὑποκατάστημα

(γ) γραφεῖον

(δ) ἐργοστάσιον

(ε) ἐργαστήριον

(στ) ὄρυχειον, λατομεῖον ἢ ἄλλον τόπον ἐξορύξεως φυσικῶν πόρων

(ζ) ἐργοτάξιον ἢ κατασκευὴν ἢ ἐργασίαν συναρμολογήσεως ἐγκαταστάσεων.

3. Ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» δὲν θεωρεῖται ὡς περιλαμβάνων :

(α) τὴν χρῆσιν ἐγκαταστάσεων μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἐναποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν

(β) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως

(γ) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπεξεργασίας ὑπὸ ἐτέρας ἐπιχειρήσεως

(δ) τὴν διατήρησιν σταθερᾶς ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγορᾶς ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἢ συγκεντρώσεως πληροφοριῶν διὰ τὴν ἐπιχείρησιν

(ε) τὴν διατήρησιν σταθερᾶς ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν διαφημίσεως, παροχῆς πληροφοριῶν, ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἢ ἀναλόγων ἐνεργειῶν αἱ ὅποια ἔχουν προπαρασκευαστικὸν ἢ ἐπιβηθητικὸν χαρακτῆρα διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

4. Πρόσωπον ένεργοῦν έντός ένός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διά λογαριασμόν έπιχειρήσεώς τινος τοῦ έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους—πλήν πράκτορος άνεξαρτήτου, έφ' οὔ έφαρμόζεται ἡ παράγραφος 5—θεωρεῖται ὡς ἔχον μόνιμον έγκατάστασιν εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθέν Κράτος, εάν ἔχη έξουσιοδότησιν καὶ συνήθως ένασκή ταύτην έν τῷ έν λόγω Κράτει πρὸς σύναψιν συμβάσεων έπ' ονόματι τῆς έπιχειρήσεως, έκτός εάν ἡ δραστηριότης του περιορίζεται εἰς τὴν άγοράν άγαθῶν ἢ έμπορευμάτων διά τὴν έπιχείρησιν.

5. Έπιχειρήσις ένός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δέν θεωρεῖται ὡς ἔχουσα μόνιμον έγκατάστασιν εἰς τὸ έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος άπλῶς καὶ μόνον έπί τῷ λόγω ὅτι διεξάγει εργασίας εἰς τὸ έτερον τοῦτο Κράτος μέσω μεσίτου, γενικοῦ παραγγελιοδόχου (άντιπροσώπου) έπί προμηθεία ἢ οἰουδήποτε άλλου πράκτορος άπολάθοντος άνεξαρτησίαν, έφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ένεργοῦσιν έντός τοῦ συνήθους πλαισίου τῆς δραστηριότητός των.

6. Τὸ γεγονός ὅτι έταιρεία τις, οὔσα κάτοικος τοῦ ένός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, έλέγχει ἢ έλέγχεται ὑπὸ έταιρείας, κατοίκου τοῦ έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ διεξάγει εργασίας έν τῷ έτέρῳ τούτῳ Κράτει (εἴτε διά μόνιμου έγκαταστάσεως εἴτε άλλως) δέν δύναται αὐτὸ καὶ μόνον νά καταστήσῃ έκατέραν τῶν έταιρειῶν μόνιμον έγκατάστασιν τῆς έτέρας.

7. Εἰς ἄς περιπτώσεις έπιχειρήσις ένός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν πωλεῖ εἰς τὸ έτερον Κράτος άγαθὰ κατασκευαζόμενα, συναρμολογούμενα, διασκευαζόμενα, συσκευαζόμενα ἢ διανεμόμενα εἰς τὸ έτερον τοῦτο Κράτος δι' έπιχειρήσεώς τινος διά λογαριασμόν ἢ τῇ έντολῇ τῆς πρώτης άναφερομένης έπιχειρήσεως· καὶ

- (α) έκατέρα έπιχειρήσις συμμετέχει άμέσως ἢ έμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, έλεγχον ἢ κεφάλαιον τῆς έτέρας έπιχειρήσεως· ἢ
- (β) τὰ ἴδια πρόσωπα συμμετέχουν άμέσως ἢ έμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, έλεγχον ἢ κεφάλαιον άμοφτέρων τῶν έπιχειρήσεων, τότε διά τὸς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ πρώτη άναφερομένη έπιχείρησις θά θεωρηται ὅτι ἔχει μόνιμον έγκατάστασιν εἰς τὸ έτερον Κράτος καὶ ὅτι διεξάγει έμπόριον ἢ άσχολεῖται με εργασίας εἰς τὸ έτερον τοῦτο Κράτος μέσω τῆς μόνιμου ταύτης έγκαταστάσεως.

Άρθρον 5

1. Εἰσόδημα έξ άκινήτου ιδιοκτησίας δύναται νά φορολογηθῇ εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου εὔρिσκεται ἢ τοιαύτη ιδιοκτησία.

2. Ὁ ὅρος «άκίνητος ιδιοκτησία» καθορίζεται συμφῶνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους έν τῷ ὁποίῳ εὔρिσκεται ἢ έν λόγω ιδιοκτησία. Ὁ ὅρος οὔτος περιλαμβάνει έν πάση περιπτώσει παράρτήματα καὶ παρακολουθήματα (ACCESSORY) τῆς άκινήτου ιδιοκτησίας, ζῶα κτηνοτροφίας καὶ έξοπλισμὸν χρησιμοποιούμενον εἰς τὴν γεωργίαν καὶ δασοκομίαν, δικαιώματα έφ' ὧν έφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς γενικῆς νομοθεσίας περι έγγείου ιδιοκτησίας, έπικαρπίαν έπί άκινήτου περιουσίας καὶ δικαιώματα μεταβλητῶν ἢ παγίων καταβολῶν έναντι έπεξεργασίας ἢ δικαιωμάτων έπεξεργασίας μεταλλευτικῶν κοιτασμάτων ἢ πηγῶν ἢ άλλου φυσικοῦ πλούτου. Πλοία, σκάφη καὶ άεροσκάφη δέν θεωροῦνται ὡς άκίνητος ιδιοκτησία.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 έφαρμόζονται έπί εἰσοδήματος προερχομένου έξ άμέσου χρήσεως, έξ ένοικιάσεως ἢ χρήσεως ὑφ' οἰανδήποτε έτέραν μορφήν τῆς άκινήτου ιδιοκτησίας.

4. Αί διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ἐπιχειρήσεως τινος καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας χρησιμοποιουμένης διὰ τὴν παροχὴν ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν.

”Ἀρθρον 6

1. Τὰ κέρδη ἐπιχειρήσεως ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει μέσῳ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως. Ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃ ἐργασίας, ὡς ἄνωτέρῳ, τὰ κέρδη ταύτης δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ μέρος τούτων τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως.

2. Ἐὰν ἐπιχείρησις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει μέσῳ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, θεωροῦνται εἰς ἕκαστον Κράτος ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν τὰ κέρδη ἅτινα ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐπραγματοποιουῖντο ὑπ’ αὐτῆς, ἐὰν αὕτη ἀπετέλει διάφορον καὶ ἀνεξάρτητον ἐπιχείρησιν, ἀσχολουμένην μὲ τὴν αὐτὴν ἢ παρομοίαν δραστηριότητα, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ παρομοίας συνθήκας καὶ ἐνεργοῦσαν τελείως ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν.

Ἐὰν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων φορολογικῶν ἀρχῶν πληροφορίαι δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς διὰ νὰ καθορίσουν τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως, ἢ παροῦσα παράγραφος δὲν ἐπιπράττει τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας ἑκατέρου Κράτους, ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως πρὸς καταβολὴν φόρου ἐπὶ ποσοῦ καθοριζομένου δι’ ὑπολογισμοῦ διενεργουμένου ὑπὸ τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς τοῦ Κράτους τούτου. Νοεῖται ὅτι ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς θὰ διενεργῆται καθ’ ἣν ἔκτασιν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς πληροφορίαι ἐπιτρέπουν τοῦτο, συμφῶνως πρὸς τὴν διατυπωμένην εἰς τὴν παράγραφον ταύτην ἀρχήν.

3. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κερδῶν τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως ἐκπίπτουνται τὰ ἔξοδα τὰ πραγματοποιούμενα διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως περιλαμβανομένων τῶν διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν ἐν γένει ἐξόδων, οὕτω πραγματοποιουμένων, εἴτε ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἢ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ ἀλλοῦ.

4. Ἐφ’ ὅσον κατὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς ἕν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν συνθήθειαν, τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται διὰ καταμερισμοῦ τῶν συνολικῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰς διαφόρους αὐτῆς πηγὰς, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 οὐδόλως ἐμποδίζουσι τὸ Συμβαλλόμενον τοῦτο Κράτος ἀπὸ τοῦ νὰ καθορίσῃ τὰ φορολογητέα κέρδη διὰ τοιοῦτου καταμερισμοῦ, ὡς εἴθισται. Ἐν τούτοις, ἡ χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμοῦ δεόν νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι ”Ἀρθρῳ καθοριζόμενας ἀρχὰς.

5. Οὐδὲν κέρδος θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει εἰς μόνιμον ἐγκατάστασιν λόγῳ ἀπλῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

6. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν προηγουμένων παραγράφων, τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου κατ’ ἔτος, ἐκτὸς ἐὰν ὑφίστανται θάσιμοι καὶ ἐπαρκεῖς λόγοι διὰ νὰ γίνῃ τὸ ἀντίθετον.

7. Εἰς ἅς περιπτώσεις εἰς τὰ κέρδη περιλαμβάνονται κατηγορίαι εἰσοδήματος περὶ τῶν ὁποίων γίνεται μεία ἰδιαιτέρως εἰς ἕτερα "Ἀρθρα τῆς παρουσίας Συμβάσεως, τότε αἱ διατάξεις τῶν "Ἀρθρων ἐκείνων δὲν ἐπιρραζόνται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος "Ἀρθρου.

"Ἀρθρον 7

1. Κέρδη προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων εἰς διεθνή ἐπικοινωνίαν δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εἶναι νηολογημένα τὰ πλοία ταῦτα ἢ παρὰ τοῦ ὁποίου ἐφωδιάσθησαν τοὺς τίτλους ἐθνικότητός των.

2. Κέρδη προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν εἰς διεθνή ἐπικοινωνίαν, δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Κατὰ συνέπειαν, ἡ συντελεσθεῖσα διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀπὸ 16.11.1950 διακοινώσεων, συμφωνία μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν, εἰς ἅς διακοινώσεις συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ Κύπρος, δὲν θὰ ἐφαρμόζεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συμβάσεως.

"Ἀρθρον 8

1. Ἐάν :

- (α) Ἐπιχειρήσεις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μετέχη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, τὸν ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ
- (β) Τὰ αὐτὰ πρόσωπα συμμετέχουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, τὸν ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων τίθενται ἢ ἐπιβάλλονται μεταξύ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἢ οἰκονομικὰς των σχέσεις ὅροι διάφοροι ἐκείνων οἵτινες θὰ ἐτίθεντο μεταξύ ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τότε οἰαδήποτε κέρδη τὰ ὁποῖα, ἐάν δὲν ὑπῆρχον οἱ ὅροι οὗτοι, θὰ ἐπραγματοποιούντο ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλά, λόγῳ τῶν ὄρων τούτων, δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, δύνανται νὰ περιληφθοῦν εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκείνης καὶ νὰ φορολογηθοῦν ἀναλόγως.

2. Ἐάν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων φορολογικῶν ἀρχῶν πληροφορίαι δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς διὰ νὰ καθορίσουν, διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου 1 τοῦ "Ἀρθρου τούτου, τὰ κέρδη ἅτινα θὰ ἔδει νὰ εἶχον προκύψῃ εἰς μίαν ἐπιχείρησιν, ἢ παροῦσα παράγραφος δὲν ἐπιρραζεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας ἑκατέρου Κράτους, ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης πρὸς καταβολὴν φόρου ἐπὶ ποσοῦ καθοριζομένου δι' ὑπολογισμοῦ διενεργουμένου ὑπὸ τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς τοῦ Κράτους τούτου. Νοεῖται ὅτι ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς θὰ διενεργῆται καθ' ἣν ἔκτασιν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς πληροφορίαι ἐπιτρέπουν τοῦτο, συμφῶνως πρὸς τὴν διατυπωμένην εἰς τὴν παράγραφον ταύτην ἀρχήν.

"Ἀρθρον 9

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα ὑπὸ ἑταιρείας κατοίκου ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύνανται νὰ φορολογηθοῦν εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, τοιαῦτα μερίσματα δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι κάτοικος ἢ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα ἑταιρεία, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φορολογικὸς συντελεστὴς δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸ 25% τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων.

Ἡ παρούσα παράγραφος δὲν ἐπηρεάζει τὴν φορολογίαν τῆς ἑταιρείας ἐν σχέσει πρὸς τὰ κέρδη ἐξ ὧν καταβάλλονται τὰ μερίσματα.

3. Ὁ ὅρος «μερίσματα» ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι Ἔκτῳ ἄρθρῳ σημαίνει εἰσόδημα ἐκ μετοχῶν, ἐκ μετοχῶν «ἐπικαρπίας» ἢ δικαιωμάτων «ἐπικαρπίας», ἐκ μετοχῶν μεταλλείων, ἐξ ἰδρυτικῶν τίτλων ἢ ἐκ λοιπῶν δικαιωμάτων, ἐκτὸς χρεῶν ἢ ἀπαιτήσεων, ἅτινα παρέχουν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη, ὡς καὶ εἰσόδημα ἐξ ἑτέρων ἑταιρικῶν δικαιωμάτων ἐξομοιουμένων, δυνάμει τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει κάτοικος ἢ ἐνεργουσα τὴν διανομὴν ἑταιρεία, πρὸς τὸ ἐκ μετοχῶν εἰσόδημα.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιούχος τῶν μερισμάτων, ὧν κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων κρατῶν, διατηρῆ ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, τοῦ ὁποίου ἢ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα ἑταιρεία εἶναι κάτοικος, μόνιμον ἐγκατάστασιν μὲ τὴν ὁποίαν ὁ κάτοχος τῶν μετοχῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων καταβάλλονται τὰ μερίσματα, συνδέεται στενῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ἔκτου ἄρθρου 6.

5. Ἐὰν ἑταιρεία, τυγχάνουσα κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, πραγματοποιῆ κέρδη ἢ εἰσόδημα ἐκ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ φόρον ἐπὶ τῶν μερισμάτων ἅτινα καταβάλλονται ὑπὸ τῆς ἑταιρείας εἰς πρόσωπα μὴ κατοικοῦντα ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει ἢ νὰ ὑπαγάγῃ τὰ ἀδιανεμήτα κέρδη τῆς ἑταιρείας εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ἀδιανεμήτων κερδῶν, ἀκόμη καὶ ἐὰν τὰ καταβαλλόμενα μερίσματα ἢ τὰ ἀδιανεμήτα κέρδη συνιστοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κέρδη ἢ εἰσοδήματα προκύπτοντα ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

Ἔκτον 10

1. Τόκοι προκύπτοντες εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενοι εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύνανται νὰ φορολογηθοῦν εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, τοιοῦτοι τόκοι δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτοι προκύπτουσι, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φορολογικὸς συντελεστὴς δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὸ 10% τοῦ ποσοῦ τῶν τόκων.

Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ καθορίσουν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τὰς προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τοῦ περιορισμοῦ τούτου.

3. Ὁ ὅρος «τόκοι» ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι Ἔκτῳ ἄρθρῳ σημαίνει εἰσόδημα ἐκ κρατικῶν χρεωγράφων, ὁμολογιῶν ἢ χρεωστικῶν τίτλων, ἀνεξαρτήτως ἐὰν οὗτοι ἐξασφαλίζονται ἢ οὐ δι' ὑποθήκης καὶ ἀνεξαρτήτως ἐὰν παρέχουν ἢ μὴ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς κέρδη, ἀπαιτήσεις ἐξ ὀφειλῶν οἰασθήποτε φύσεως ὡς ἐπίσης καὶ πᾶν ἕτερον εἰσόδημα ἐξομοιούμενον, συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτει τὸ εἰσόδημα, πρὸς εἰσόδημα ἐκ δανεισθέντων χρημάτων.

4. Αί διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ὁσάκις ὁ δικαιούχος τῶν τόκων, ὢν κάτοικος τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτει ὁ τόκος, μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ τῆς ὁποίας ἡ ἀπαίτησις ἐξ ὀφειλῆς, ἐξ ἧς προκύπτει ὁ τόκος, συνδέεται στενῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ἄρθρου 6.

5. Τόκοι θεωροῦνται προκύπτοντες εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐὰν ὁ καταβάλλων εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, πολιτικὴ ὑποδιαιρέσις, τοπικὴ ἀρχὴ ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ἐὰν ὅμως ὁ καταβάλλων τοὺς τόκους, ἀνεξαρτήτως ἐὰν οὗτος εἶναι ἢ οὐ κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἔχη εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μόνιμον ἐγκατάστασιν διὰ τὴν ὁποίαν συνήθη ἢ ὀφειλὴ καὶ ἐφ' ἧς καταβάλλονται οἱ τόκοι, οἱ τόκοι δὲ οὗτοι θαρῶνουν τὴν μόνιμον ταύτην ἐγκατάστασιν, τότε οἱ ἐν λόγῳ τόκοι θεωροῦνται προκύπτοντες εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς ὃ εὐρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις.

6. Ἐὰν, λόγῳ εἰδικῆς σχέσεως μεταξύ καταβάλλοντος καὶ δικαιούχου ἢ μεταξύ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν καταβαλλομένων τόκων τῶν ἀφορώντων τὴν ἐξ ὀφειλῆς ἀπαίτησιν, διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλονται, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ συνεφωνῆτο μεταξύ ὀφειλέτου καὶ δικαιούχου, ἐλλείπει τοιαύτης σχέσεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ὑπερβάλλον μέρος τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ φορολογεῖται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 11

1. Δικαιώματα προκύπτοντα ἐντὸς ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενα εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ὁ ὅρος «δικαιώματα», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, σημαίνει πληρωμὰς πάσης φύσεως, γενομένης ἐναντι χρήσεως ἢ δικαιώματος χρήσεως συγγραφικοῦ δικαιώματος φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, περιλαμβανομένων ταινιῶν προγραμμάτων τηλεοράσεως, εὐρεσιτεχνίας, ἐμπορικοῦ σήματος, σχεδίου ἢ τύπου, μηχανικοῦ σχεδίου, μυστικοῦ τύπου ἢ διαδικασίας παραγωγῆς ἢ διὰ τὴν χρῆσιν ἢ δικαίωμα χρήσεως βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἢ διὰ πληροφορίας ἀφορώσας βιομηχανικῆν, ἐμπορικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν ἐμπειρίαν.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν θὰ ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιούχος τῶν δικαιωμάτων, ὢν κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτουν τὰ δικαιώματα, μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ τῆς ὁποίας τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ἰδιοκτησία ἐξ ἧς πηγάζουσι ταῦτα, συνδέεται στενῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ἄρθρου 6.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν λόγῳ εἰδικῆς σχέσεως μεταξύ καταβάλλοντος καὶ λαμβάνοντος ἢ μεταξύ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν καταβαλλομένων δικαιωμάτων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος ἢ τῶν πληροφοριῶν διὰ τὰς ὁποίας καταβάλλονται, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἤθελε συμφωνηθῆ μετὰ τὸν καταβάλλοντος καὶ λαμβάνοντος ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐν

λόγω σχέσις, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὸ ὑπερβάλλον μέρος τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ θὰ φορολογηθῆται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θὰ ἔχουν ἐπίδρασιν τινα ἐπὶ τοῦ δικαιώματος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν πρὸς ἐπιβολὴν φόρου ὑπολογιζομένου ἐπὶ συντελεστῇ μέχρι 5% ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου ποσοῦ οἰοῦντιδήποτε εἶδους πληρωμῆς λαμβανομένης ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἔναντι χρήσεως ἢ δικαιώματος χρήσεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν (ἐκτὸς τῶν ταινιῶν τῶν προβαλλομένων εἰς τὴν τηλεόρασιν).

ἄρθρον 12

1. Κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ὡς καθορίζεται ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 5, δύνανται νὰ φορολογηθοῦν εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἢ ἐν λόγω ἰδιοκτησία.

2. Κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως κινητῆς ἰδιοκτησίας ἀποτελούσης τμήμα τῆς ἐπαγγελματικῆς περιουσίας μονίμου ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν ἐπιχειρήσις ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἢ ἐκ κινητῆς ἰδιοκτησίας ἀνηκούσης εἰς σταθερὰν θάσιν τὴν ὁποίαν κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διαθέτει εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος πρὸς τὸν σκοπὸν παροχῆς ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως (μόνης ἢ ὁμοῦ μετὰ τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως) ἢ τῆς τοιαύτης σταθερᾶς θάσεως, δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει.

Ἐν τούτοις, κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν ἐκτελούντων διεθνεῖς μεταφορὰς καὶ ἐκ κινητῆς ἰδιοκτησίας ἥτις συνδέεται μὲ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγω πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κέρδη ἐκ τῶν προαναφερθέντων πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν φορολογοῦνται, θάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως οἰασδῆποτε περιουσίας πλὴν τῆς μνημονευμένης εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 θὰ φορολογηθοῦν μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος τοῦ ὁποῖου ὁ ἀπαλλοτριῶν ἰδιοκτήτης τυγχάνει κάτοικος.

ἄρθρον 13

1. Εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ κατοίκου ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἐτέρας ἀνεξαρτήτου δραστηριότητος παρομοίας φύσεως θὰ φορολογηθῆται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἐκτὸς ἐὰν οὗτος διαθέτῃ σταθερὰν θάσιν ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως τῆς δραστηριότητός του. Ἐὰν οὗτος διατηρῇ τοιαύτην σταθερὰν θάσιν, τὸ εἰσόδημα δύνανται νὰ φορολογηθῆ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, ἀλλὰ μόνον καθ' ὃ μέρος τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς σταθερᾶς ταύτης θάσεως.

2. Ὁ ὅρος «ἐπαγγελματικαὶ ὑπηρεσίαι» συμπεριλαμβάνει εἰδικώτερον ἀνεξαρτήτους ἐπιστημονικάς, φιλολογικάς, καλλιτεχνικάς ἐκπαιδευτικάς ἢ διδακτικάς δραστηριότητας, ὡς ἐπίσης ἀνεξαρτήτους δραστηριότητας ἰατρῶν, δικηγόρων, μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων, ὀδοντιάτρων καὶ λογιστῶν.

"Άρθρον 14

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν "Άρθρων 15, 17 καὶ 18, μισθοί, ἡμερομίσθια καὶ ἄλλαι παρομοίας φύσεως ἀμοιβαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐμμίσθος ἀπασχόλησις ἀσκῆται ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει. Ἐὰν ἡ ἐμμίσθος ἀπασχόλησις ἀσκῆται οὕτω, ἡ ἐξ αὐτῆς κτωμένη ἀμοιβὴ δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει.

2. Ἐνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 ἀποζημίωσις κτωμένη ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἔναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως ἀσκουμένης ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει θὰ φορολογηθῇ μόνον εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθέν Κράτος ἔάν :

- (α) ὁ λαμβάνων εὐρίσκεται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος διὰ χρονικὴν περιόδον ἢ περιόδους μὴ ὑπερβαινούσας συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκεῖον φορολογικὸν ἔτος· καὶ
- (β) ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται ὑπὸ ἢ διὰ λογαριασμὸν ἐργοδότη τοῦ ὁποῖου δὲν εἶναι κάτοικος τοῦ ἑτέρου Κράτους· καὶ
- (γ) ἡ ἀποζημίωσις νὰ μὴ θαρύνη τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ τὴν σταθερὰν θέσιν τὴν ὁποῖαν ὁ ἐργοδότης διατηρεῖ ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει.

3. Ἐνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος "Άρθρου, ἀποζημίωσις ἔναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως παρεχομένης ἐπὶ πλοίου ἢ ἀεροσκάφους εἰς διεθνεῖς μεταφοράς, δύναται νὰ φορολογηθῇ εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἀεροσκάφους φορολογοῦνται, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ "Άρθρου 7 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

"Άρθρον 15

Ἄμοιβαι διευθυντῶν καὶ παρόμοιαι πληρωμαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς μέλους Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑταιρείας ἣτις εἶναι κάτοικος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δύναται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

"Άρθρον 16

Ἐνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν "Άρθρων 13 καὶ 14 εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ προσώπων παρεχόντων ὑπηρεσίας δημοσίας ψηχαγωγίας, ὡς καλλιτεχνῶν θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ἢ τηλεοράσεως καὶ ὑπὸ μουσικῶν καὶ ἀθλητῶν ἐκ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν δραστηριότητος δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ὅπου διεξάγεται ἡ τριαύτη δραστηριότης.

"Άρθρον 17

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ "Άρθρου 18, συντάξεις καὶ ἄλλαι παρομοίας φύσεως ἀποζημιώσεις καταβαλλόμεναι εἰς κάτοικον ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι προσφερθείσης ἐμμίσθου ὑπηρεσίας θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

"Άρθρον 18

1. Ἄμοιβαι, συμπεριλαμβανομένων συντάξεων, καταβαλλόμεναι ὑπὸ τινος Συμβαλλομένου Κράτους εἰς οἰονδήποτε ἄτομον ἔναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦτο κατὰ τὴν ἀσκήσιν λειτουργήματος Κυβερνητικοῦ χαρακτήρος, φορολογοῦνται μόνον εἰς

τὸ Κράτος τοῦτο, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἄτομον εἶναι ὑπήκοος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, χωρὶς νὰ εἶναι ἐπίσης ὑπήκοος τοῦ πρώτου μνημονευομένου Κράτους.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1, δὲν θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἀμοιβῶν ἢ συντάξεων, δι' ὑπηρεσίας ἐχούσας σχέσιν μὲ ἐμπόριον ἢ ἐργασίας ἀσκουμένας ὑπὸ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξομοιουμένων Ὁργανισμῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν Ἔαρθρων 14, 15 καὶ 17 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἔαρθρον 19

1. Ἀποζημίωσις τὴν ὁποῖαν ἄτομον ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν λαμβάνει ἐκ τῆς ἀναλήψεως μελέτης ἢ ἐρεύνης ἀνωτέρας βαθμίδος ἢ διὰ διδασκαλίαν κατὰ τὸ διάστημα προσωρινῆς διαμονῆς μὴ ὑπερβαίνουσας τὰ δύο ἔτη, εἰς Πανεπιστήμιον, Ἰνστιτοῦτον Ἐρευνῶν, Σχολεῖον, Κολλέγιον ἢ ἕτερον παρόμοιον ἴδρυμα εἰς τὸ ἕτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ φορολογηται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

2. Χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα λαμβάνει διὰ τὴν συντήρησιν, ἐκπαίδευσιν ἢ ἐξάσκησιν τοῦ σπουδαστῆς ἢ μαθητευόμενος εἰς ἐπάγγελμα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ὁ ὁποῖος παραμένει ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐξασκήσεώς του, δὲν θὰ φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ ταῦτα καταβάλλονται εἰς αὐτὸν ἐκ πηγῶν εὐρισκομένων ἐκτὸς τοῦ ἐτέρου τούτου Συμβαλλομένου Κράτους.

3. Ἀποζημίωσις τὴν ὁποῖαν σπουδαστῆς ἢ μαθητευόμενος εἰς ἐπάγγελμα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, κτᾶται ἐξ ἐμπίσθου ἀπασχολήσεως παρεχομένης ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος διὰ σκοποὺς πρακτικῆς ἐξασκήσεώς του, διὰ περίοδον ἢ περιόδους μὴ ὑπερβαίνουσας ἐν συνόλῳ τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκεῖον φορολογικὸν ἔτος, δὲν θὰ φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

Ἔαρθρον 20

Εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ κτώμενον ὑπὸ κατοικοῦ τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους μὴ ἀναφερόμενον ρητῶς εἰς τὰ προηγούμενα Ἔαρθρα τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ φορολογηται μόνον εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

Ἔαρθρον 21

1. Οἱ νόμοι τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ συνεχίσουν νὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προκύπτοντος εἰς ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκτὸς ἀντιθέτου ρητῆς προβλέψεως ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει. Ὅσακις εἰσόδημά τι φορολογεῖται εἰς ἀμφοτέρω τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη, ἡ ἀποφυγὴ τῆς διπλῆς φορολογίας θὰ ἐπιτυγχάνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν κατωτέρω παραγράφων τοῦ Ἔαρθρου τούτου.

2. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς Ἑλληνικῆς φορολογικῆς νομοθεσίας ἐν σχέσει μὲ τὴν παρεχομένην ἔκπτωσιν ὑπὸ μορφὴν πιστώσεως ἐναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου, τοῦ καταθλητέου εἰς ἐδάφη ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος φόρου, ὁ Κυπριακὸς φόρος ὁ καταθλητέος συμφώνως

πρός την φορολογικήν νομοθεσίαν τῆς Κύπρου, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως διὰ παρακρατήσεως, ἐν σχέσει πρὸς εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τῆς Κύπρου, θὰ παρέχεται ὡς πίστωσης, ἔναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου. Ἐὰν τὸ εἰσόδημα τοῦτο εἶναι σύνηθες μέρισμα καταβαλλόμενον ὑπὸ ἑταιρείας κατοίκου Κύπρου, ἢ πίστωσης θὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν (πλέον τοῦ Κυπριακοῦ φόρου ἐν σχέσει μὲ τὸ μέρισμα) τὸν Κυπριακὸν φόρον τὸν καταβλητέον ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ἐν σχέσει μὲ τὰ κέρδη της, καί, ἐὰν τοῦτο εἶναι μέρισμα καταβαλλόμενον εἰς προνομιοῦχους μετοχὰς ἀντιπροσωπεύοντος ἀμφότερα, ἦτοι μέρισμα εἰς σταθερὸν συντελεστήν, εἰς τὸν ὁποῖον δικαιοῦνται αἱ μετοχαὶ καὶ πρόσθετον συμμετοχὴν εἰς τὰ κέρδη, ὁ Κυπριακὸς φόρος, οὕτω καταβλητέος ὑπὸ τῆς ἑταιρείας, θὰ λαμβάνηται ὁμοίως ὑπ' ὄψιν καθ' ὃ μέρος τὸ μέρισμα ὑπερβαίνει τὸν σταθερὸν τοῦτον συντελεστήν.

3. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου 2, ὁ ὅρος «καταβλητέος Κυπριακὸς φόρος» θεωρεῖται ὅτι περιλαμβάνει :

- (α) Τὸν Κυπριακὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ κατεβάλλετο ἐπὶ οἰωνδήποτε κερδῶν ἢ τόκων, ἀπαλλασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Κυπριακοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.
- (β) Τὸν Κυπριακὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ παρεκρατεῖτο ἐξ οἰωνδήποτε μερισμάτων καταβαλλομένων ἐκ κερδῶν ἀπαλλασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Κυπριακοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.

4. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τῆς Κύπρου, ἐν σχέσει μὲ τὴν παρεχομένην ἔκπτωσην ὑπὸ μορφὴν πιστώσεως ἔναντι τοῦ Κυπριακοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου εἰς ἐδάφη ἐκτὸς τῆς Κύπρου φόρου, ὁ Ἑλληνικὸς φόρος ὁ καταβλητέος συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως διὰ παρακρατήσεως, ἐν σχέσει πρὸς εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, θὰ παρέχεται ὡς πίστωσης ἔναντι τοῦ Κυπριακοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου.

Ἐὰν τὸ τοιοῦτον εἰσόδημα εἶναι σύνηθες μέρισμα καταβαλλόμενον ὑπὸ ἑταιρείας κατοίκου Ἑλλάδος, ἢ πίστωσης θὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν (πλέον τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου ἐν σχέσει μὲ τὸ μέρισμα) τὸν Ἑλληνικὸν φόρον τὸν καταβλητέον ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ἐν σχέσει μὲ τὰ κέρδη της, καί, ἐὰν τοῦτο εἶναι μέρισμα καταβαλλόμενον εἰς προνομιοῦχους μετοχὰς ἀντιπροσωπεύοντος ἀμφότερα, ἦτοι μέρισμα εἰς σταθερὸν συντελεστήν, εἰς τὸν ὁποῖον δικαιοῦνται αἱ μετοχαὶ καὶ πρόσθετον συμμετοχὴν εἰς τὰ κέρδη, ὁ Ἑλληνικὸς φόρος, οὕτω καταβλητέος ὑπὸ τῆς ἑταιρείας, θὰ λαμβάνηται ὁμοίως ὑπ' ὄψιν καθ' ὃ μέρος τὸ μέρισμα ὑπερβαίνει τὸν σταθερὸν τοῦτον συντελεστήν.

5. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου 4 ὁ ὅρος «καταβλητέος Ἑλληνικὸς φόρος» θεωρεῖται ὅτι περιλαμβάνει :

- (α) Τὸν Ἑλληνικὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ κατεβάλλετο ἐπὶ οἰωνδήποτε κερδῶν ἢ τόκων, ἀπαλλασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.
- (β) Τὸν Ἑλληνικὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ παρεκρατεῖτο ἐξ οἰωνδήποτε μερισμάτων καταβαλλομένων ἐκ κερδῶν ἀπαλλασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.

6. Ἐὰν ἄτομον κάτοικος τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου καὶ κάτοικος ἐπίσης τῆς Κύπρου, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κυπριακοῦ φόρου, κτᾶται εἰσόδημα ἐκ πηγῶν εὐρισκομένων ἐκτὸς

καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, δύναται νὰ ἐπιβληθῆ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου ὑφ' ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν (συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τὴν ἰσχύουσαν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ τούτῳ Κράτει καὶ πρὸς οἰανδήποτε ὑφισταμένην Σύμβασιν, περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος, μεταξὺ τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Κράτους καὶ τοῦ ἐδάφους ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ εἰσόδημα προέκυψεν) ἀλλὰ θὰ παρέχεται πίστωσης ἔναντι τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑφ' ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους —ἐπὶ τοῦ τμήματος ἐκείνου τοῦ εἰσοδήματος ὅπερ ὑπόκειται εἰς φόρον εἰς ἀμφοτέρω τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη—ἢ ὁποία πίστωσης φέρει τὴν ἰδίαν ἀναλογίαν πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τούτου (ὡς οὗτος περιορίζεται διὰ τῆς μειώσεως ὑπὸ οἰασδήποτε ἐκπτώσεως χορηγουμένης ἐν σχέσει μὲ τὸν φόρον τὸν καταβλητέον εἰς τὴν χώραν ἐν τῇ ὁποίᾳ προέκυψεν τὸ εἰσόδημα) ἢ πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους (περιοριζομένου ὡς προελέχθη), οἰονδήποτε τούτων εἶναι τὸ ὀλιγώτερον, ὡς τὸ πρότερον ποσὸν (πρὸ οἰασδήποτε τοιαύτης μειώσεως) φέρει πρὸς τὸ ἄθροισμα ἀμφοτέρων τῶν ποσῶν (πρὸ οἰασδήποτε τοιαύτης μειώσεως).

7. Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Ἄρθρου, κέρδη ἢ ἀμοιβαὶ προκύπτουσαι ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἢ ἐξ ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ θεωροῦνται εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Κράτους καὶ αἱ ὑπηρεσίαι ἀτόμου τινός· αἱ παρεχόμεναι ἐν ὄλῳ ἢ κυρίως ἐπὶ πλοίου νηολογημένου εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ ἐπὶ ἀεροσκάφους εὐρισκομένου ὑπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν κατοίκου ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, θὰ θεωροῦνται ὅτι παρέχονται ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Κράτους.

Ἄρθρον 22

1. Οἱ ὑπήκοοι ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ ὑπόκεινται ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει εἰς οἰανδήποτε φορολογίαν ἢ οἰανδήποτε σχετικὴν μεταχειρίσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῆς σχετικῆς μεταχειρίσεως εἰς ἅς, ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, ὑπόκεινται ἢ ἐνδέχεται νὰ ὑπαχθῶσιν οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους.

2. Ὁ ὅρος «ὑπήκοοι» σημαίνει :

- (α) πάντα τὰ ἄτομα ἅτινα κέκτηνται τὴν ἐθνικότητα ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.
- (β) Πάντα τὰ νομικὰ πρόσωπα, προσωπικὰς ἐταιρείας, ἢ ἄλλης μορφῆς ἐνώσεις προσώπων, ἀναγνωριζόμενα ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τῆς ἰσχύουσης νομοθεσίας ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

3. Ἡ φορολογία μονίμου ἐγκαταστάσεως ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δέον νὰ μὴ τυγχάνῃ ὀλιγώτερον εὐνοϊκῆ ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει ἀπὸ τῆς ἐπιβαλλομένης φορολογίας ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους ἀσχολουμένων μὲ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα.

Ἡ παροῦσα διάταξις δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς ὑποχρεώουσα τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος νὰ χορηγῇ εἰς κατοίκους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους οἰασδήποτε προσωπικὰς ἐκπτώσεις, ἀπαλλαγὰς καὶ μειώσεις φορολογικῆς φύσεως λόγῳ πολιτικῆς καταστάσεως ἢ οικογενειακῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας χορηγεῖ εἰς τοὺς ἰδιούτους τῆς κατοίκους.

4. Ἐπιχειρήσεις τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὁποίων τὸ κεφάλαιον ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀνήκει ἢ ἐλέγχεται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑπὸ ἑνὸς ἢ περισσοτέρων κατοίκων τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δὲν θὰ ὑποβάλλονται εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς οἰανδήποτε φορολογίαν ἢ οἰανδήποτε σχετικὴν μεταχειρίσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῆς σχετικῆς μεταχειρίσεως εἰς ἅς ὑποβάλλονται ἢ ἐνδέχεται νὰ ὑποβληθῶσι ἄλλαι παρόμοιαι ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐν λόγῳ πρῶτου μνημονευθέντος Κράτους.

5. Ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁ ὅρος «φορολογία» σημαίνει τοὺς φόρους οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 23

1. Ἐὰν κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θεωρῆ ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔχουν ἢ θὰ ἔχουν δι' αὐτὸν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιβολὴν φορολογίας μὴ συναδούσης πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν, οὗτος, ἀνεξαρτήτως τῶν μέσων θεραπείας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νόμων τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν, δύναται νὰ θέσῃ τὴν περίπτωσιν του ὑπ' ὄψιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει κάτοικος.

2. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ὀφείλει, ἐὰν ἡ ἀντίρρηση θεωρηθῆ βέβαιος καὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν ἢ ἰδίᾳ νὰ δώσῃ τὴν κατάλληλον λύσιν, νὰ ἐπιλύσῃ τὴν περίπτωσιν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας μετὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς φορολογίας μὴ συναδούσης πρὸς τὴν Σύμβασιν.

3. Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὀφείλουν νὰ ἐπιλύσῃ δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας οἰανδήποτε δυσχερείας ἢ ἀμφιβολίας ἀνακυπτούσας ἐκ τῆς ἑρμηνείας ἢ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως. Δύναται ἐπίσης νὰ συμβουλευθῶνται ἀλλήλας διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας εἰς περιπτώσεις μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τῆς Συμβάσεως.

4. Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξὺ τῶν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιτευξεως συμφωνίας ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν προηγουμένων παραγράφων. Ἐὰν κριθῆ σκόπιμον νὰ λάθῃ χώραν προφορικὴ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν, δι' ἐπίτευξιν συμφωνίας, ἢ ἀνταλλαγὴ αὕτη δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ μέσῳ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 24

1. Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἀνταλλάσσουν σχετικὰς πληροφορίας ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τῶν ἐσωτερικῶν νόμων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν οἵτινες ἀναφέρονται εἰς φόρους ἀποτελοῦντας ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν ἢ φορολογία αὕτη συνάδει πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Οἰανδήποτε πληροφορία οὕτως ἀνταλλασσομένη θὰ θεωρῆται ἀπόρρητος καὶ δὲν θὰ ἀποκαλύπτεται εἰς οἰανδήποτε πρόσωπα ἢ ἀρχὰς ἑτέρας πλὴν ἐκείνων αἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι μετὰ τὴν βεβαίωσιν ἢ εἰσπραξίν τῶν φόρων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιφορτισμένων μετὰ τὸν δικαστικὸν προσδιορισμὸν τούτων καὶ οἵτινες φόροι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως.

2. Αί διατάξεις της παραγράφου 1 εις ούδεμίαν περίπτωσιν θά ἔχωσιν τήν ἔννοιαν ἐπιβολῆς ἐπί ἑνός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τῆς ὑποχρέωσως :

- (α) νά ἐφαρμόζη διοικητικά μέτρα εὐρισκόμενα εις ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς νόμους ἢ τήν διοικητικὴν πρακτικὴν αὐτοῦ ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν
- (β) νά χορηγῇ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα δὲν παρέχονται θάσει τῶν νόμων ἢ τῆς συνήθους διοικητικῆς διαδικασίας αὐτοῦ ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν
- (γ) νά παρέχῃ πληροφορίας αἵτινες ἤθελον ἀποκαλύψει οἰονδήποτε συναλλακτικόν, ἐπιχειρηματικόν, θιομηχανικόν, ἐμπορικόν ἢ ἐπαγγελματικόν ἀπόρρητον ἢ ἐπαγγελματικὴν μέθοδον ἢ πληροφορίας, ἢ ἀποκάλυψις τῶν ὁποίων θά ἦτο ἀντίθετος πρὸς τήν δημοσίαν τάξιν (Ordre public).

Ἄρθρον 25

Οὐδὲν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει θέλει ἐπιδράσει ἐπὶ τῶν φορολογικῶν προνομίων τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν ὑπαλλήλων οἵτινες διέπονται ὑπὸ τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ διεθνούς δικαίου ἢ τῶν διατάξεων εἰδικῶν συμφωνιῶν.

Ἄρθρον 26

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θά ἐπικυρωθῇ καὶ οἱ τίτλοι κυρώσεως θά ἀνταλλαγῶσιν εις Ἀθήνας τὸ ταχύτερον δυνατὸν.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς Συμβάσεως ἀρχεται ἅμα τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν τίτλων κυρώσεως καὶ οἱ διατάξεις ταύτης θά ἐφαρμοσθοῦν ἐπὶ εἰσοδημάτων προκουψάντων κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1967.

Ἄρθρον 27

Ἡ παρούσα Σύμβασις θά παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ μέχρις ὅτου καταγγελθῇ ὑφ' ἑνός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν. Ἐκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νά καταγγείλῃ τὴν Σύμβασιν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ κατόπιν ἐπιδόσεως εἰδοποιήσεως περὶ λήξεως ἰσχύος, τοῦλάχιστον ἕξ μῆνας πρὸ τοῦ τέλους οἰουδήποτε ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Σύμβασις παύει ἰσχύουσα διὰ τὰ εἰσοδήματα τὰ προκύπτοντα κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ὅπερ ἔπεται τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπεδόθη ἢ εἰδοποιήσις λήξεως τῆς ἰσχύος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εις διπλοῦν τὴν 30ὴν Μαρτίου τοῦ ἔτους 1968 εις τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος,
Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Κύπρου,
Ν. ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ.

Ἐξεδόθη τῇ 3ῃ Μαΐου 1968.